

După câți-va ani de funcționare la arhiva statului și ca director al Ministerului Cultelor și Instrucțiunii, fu chemat la 1863 ca Ministru la același Minister, când se ocupă de questioniunea monastirilor închinete, scriind și publicând cu această ocaziune un „Memoriu“ în limba franceză sub pseudonimul: Archimandrit Agaton Otmenedec.— La anul 1865 fu numit consilier de stat. La 1867 fiind trimisă la Paris organizează Secțiunea română la expozițiunea universală de acolo, cu care ocaziune publică în colaborațiune cu P. Aurelian, o descriere detaliată a României în limba franceză, sub titlul: „Notices sur la Roumanie“ (Paris 1868),— tratând acolo și despre antiquitățile României. Dela 1868 începe să scrie diferiți articoli de arhiologie și literatură în jurnalul „Columna lui Traian“. La 1868 fiind alesă ca membru în Societatea academică, combate mereu exagerațiunile partisanilor latinismului în limba română. La 1873 a publicat un volum mare umoristic despre vânătoare, intitulat: „Pseudokyngheticos“, scrisă din punctul de vedere al artelor și al literaturii. Astăzi funcționează și ca membru în Consiliul permanent de instrucțiune și în